

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (061) 239-96-29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

17 травня 2024 року

м. Херсон

Слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі Міщенко Артем Євгенович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №62024080200000119 від 25.01.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України, нагляд за додержанням законів під час досудового розслідування якого у формі процесуального керівництва здійснюється групою прокурорів у складі прокурорів Херсонської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Південного регіону Зубкова Владислава Сергійовича, Подворного Дмитра Вікторовича, (старший групи), Грубника Антона Миколайовича, Жиляєвої Валерії Сергіївни та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Гриценку Артуру Владиславовичу, 22.02.1990 р.н,
уродженцю м. Херсон, українцю, громадянину України, із вищою освітою, одруженому, зареєстрованому за адресою: м. Херсон, вул. Будівельників, буд.19, кв.60, раніше не судимому, стрільцю групи Військової служби правопорядку Херсонського зонального відділу Військової служби правопорядку, солдату,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Зміст підозри

Солдат Гриценко Артур Владиславович підозрюється у тому, що він будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її на посаді стрільця групи Військової служби правопорядку Херсонського зонального відділу Військової служби правопорядку, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1, 3, 8 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України», ч. 1 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. ст. 9, 11, 16, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та ст. ст. 1–4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, в умовах воєнного стану, 21 січня 2024 року з метою ухилитися від військової служби не з'явився із щорічної основної відпустки на службу, а саме до місця розташування Херсонського зонального відділу військової служби правопорядку в м. Херсон та, як наслідок, ухиляється від проходження військової служби по теперішній час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Гриценко А.В.

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом головнокомандувача збройних сил України від 21.09.2020 №27-РС солдата Гриценка А.В. призначено на посаду стрільця групи військової служби правопорядку Херсонського зонального відділу військової служби правопорядку Південного територіального управління військової служби правопорядку.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України», Військова служба правопорядку у Збройних Силах України (далі - Служба правопорядку) - спеціальне правоохоронне формування у складі Збройних Сил України, призначене для забезпечення правопорядку і військової дисципліни серед військовослужбовців Збройних Сил України у місцях дислокації військових частин, у військових навчальних закладах, установах та

організаціях (далі - військові частини), військових містечках, на вулицях і в громадських місцях; для запобігання кримінальним та іншим правопорушенням у Збройних Силах України, їх припинення; для захисту життя, здоров'я, прав і законних інтересів військовослужбовців, військовозобов'язаних під час проходження ними зборів, працівників Збройних Сил України, а також для захисту майна Збройних Сил України від розкрадання та інших протиправних посягань, а так само для участі у протидії диверсійним проявам і терористичним актам на військових об'єктах.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» №64/2022 від 24.02.2022, затвердженого Законом України №2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, з подальшим неодноразовим його продовженням та до теперішнього часу, відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» почав діяти воєнний стан в Україні.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до ст. 4 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, повсякденне життя і службова діяльність військовослужбовців регулюються Конституцією України, законами України, цим Статутом та іншими нормативно-правовими актами.

Будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, солдат Гриценко А.В., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст.ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури, скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й честю, не допускати самому і стримувати інших

від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Разом з цим, солдат Гриценко А.В., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, маючи можливість належно їх виконувати, свідомо допустив їх порушення, вчинивши військове кримінальне правопорушення за наступних обставин.

Так, проходячи військову службу та будучи забезпечений речовим, грошовим, продовольчим та іншими видами забезпечення, у відповідності до наказу начальника Херсонського зонального відділу Військової служби правопорядку від 20.12.2023 №362, солдату Гриценко А.В., надано щорічну основну відпустку з виїздом за межі території України, а саме до м. Шан, Князівства Ліхтенштейн на 15 діб, з 04 січня 2024 року по 18 січня 2024 року та додано 2 доби для проїзду до місця проведення відпустки та назад, тобто до 20 січня 2024 року.

Проте, солдат Гриценко А.В., вирішив ухилитись від військової служби та не з'являтися з відпустки до місця проходження служби.

Реалізуючи свій умисел, солдат Гриценко А.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1, 3, 8 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України», ч. 1 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. ст. 9, 11, 16, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та ст. ст. 1–4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, в умовах воєнного стану, 21 січня 2024 року з метою ухилитися від військової служби не з'явився із щорічної основної відпустки на службу, а саме до місця розташування Херсонського зонального відділу військової служби правопорядку в м. Херсон, та, як наслідок, ухиляється від проходження військової служби по теперішній час.

Таким чином, у період з 21 січня 2024 року по теперішній час, солдат Гриценко А.В. без поважних причин обов'язки військової служби не виконує, до місця несення служби безпідставно не прибуває, проводить час на власний розсуд, не пов'язуючи його з виконанням обов'язків військової служби та не вживає жодних заходів для з'явлення у військову частину, звернення до правоохоронних або інших державних органів чи органів військового управління, за наявності реальної можливості для цього.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

За викладених вище обставин, дії солдата Гриценко А.В. кваліфіковано за ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто нез'явлення на службу з відпустки, з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено достатність доказів для повідомлення про підозру солдату Гриценко А.В. у вчиненні ним кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України є підставою для повідомлення про підозру.

Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі

Артем Євгенович МІЩЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
Прокурор Херсонської спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони
Південного регіону

Дмитро Вікторович ПОДВОРНИЙ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:
«Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » травня 2024 року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі**

Артем Євгенович МІЩЕНКО